GAZET VAN ACHTERBROEK 3.0 24

Publicatiedatum: 18 april 2021

INLEIDING

Stilaan komt er een reeks versoepelingen op ons af. Het reisverbod wordt, onder strenge voorwaarden, opgeheven. Vanaf 26 april heropenen niet-medische contactberoepen, kunnen we terug winkelen zonder afspraak en gaat onze buitenbubbel van 4 naar 10. En vanaf 8 mei heropent de horeca gedeeltelijk, verdwijnt de avondklok, mogen we 2 knuffelcontacten binnen uitnodigen en wordt voorzichtig het recreatief leven terug opgestart. Voor verdere versoepelingen is het wachten tot juni. Maar voor nu hebben we alvast goede vooruitzichten, al is het dan allemaal nog wel onder voorbehoud.

EN NA DE GAZET ...

Heel veel mensen houden alle gazetjes bij. Anderen dachten dat de GVAchterbroek maar een paar weken zou (moeten) verschijnen, en klikten 'm na het lezen naar de 'verwijderde items' of gaven 'm door aan familieden/kennissen. Natuurlijk had ik zelf ook nooit gedacht dat we een jaar na het eerste nummer nog steeds wekelijks een gazetje moesten vol krijgen. Had ik er dan 2 keer over nagedacht? Neuuuh ... waarschijnlijk niet ☺ In ieder geval: voor mezelf (en ons nageslacht) zal ik alle krantjes bundelen in een boek. Dat wordt dus een boek over 'Achterbroek in coronatijd', waarin alle artikels uit de verschenen krantjes opgenomen worden. Mét natuurlijk een beetje extra's en een uniforme lay-out. We beleven immers nog steeds de grootste sociaal-economische crisis sinds WOII. Geen wetenschappelijk werk, maar een boek dat de impact van de pandemie weergeeft op het dagelijkse leven van zovele mensen en verenigingen. Een boek waarin ook alle verhalen en foto's uit de oude doos bewaard kunnen blijven. Dat boek komt er dus. Voor mezelf. Mocht iemand zin hebben in ook een gedrukt exemplaar geef dan even een seintje. Voor mij is het evenveel werk om 1 boek dan wel 5 of 10 te bestellen. Kostprijs zal afhankelijk zijn van het aantal pagina's. Dat het een lijvig boek wordt, staat in ieder geval buiten kijf ☺

UIT DE OUDE DOOS

Hilde Francken

De Buitenspeeldag vindt traditiegetrouw plaats op de eerste woensdag na de Paasvakantie. Deze dag is een initiatief van enkele TV-zenders, de Vlaamse gemeenten en de Vlaamse overheid. De TV zendt in de namiddag niet uit dus kinderen hebben geen enkel excuus om binnen te blijven. De Zandstraat pikte het idee van deze kinderdag heel snel op. Nog voordat de gemeente Kalmthout mee op de kar sprong, organiseerden zij de buitenspeeldag in hun straat. De straat werd speelstraat en de kinderen van de Zandstraat konden samen met hun vriendjes de hele namiddag naar hartenlust fietsen, gocarten, voetballen,... In 2010 won de Zandstraat met hun Buitenspeeldag zelfs een 'pretprijs' van de provincie. Hiermee konden ze alle inwoners trakteren op een lekker ijsje van het ijskarretje. Het jaar nadien kwam de paashaas langs om alle aanwezige kinderen te trakteren. Er werden wafels gebakken, en jong en oud (zij zetten hun stoeltje buiten om te burten ☺) genoten van een heerlijke namiddag. Vanaf toen werd de buitenspeeldag een groot succes. Meer en meer kinderen vonden de weg naar de Zandstraat, en enkele jaren later werd de dorpsraad mee betrokken in de organisatie van de buitenspeel-dag.

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

3 april 1985:

'Inge Van Hees wordt naar 'de koster' gestuurd om een halve kilo spek. Maar de gedachten van Inge zijn ergens anders en ze brengt een halve kilo pepersosies mee. Daar komen ze bij Inge thuis nu zeker lang mee toe'.

BEROEP IN DE KIJKER

Lori Van Dijck (23 jaar) werkt als kinderbegeleidster bij Ferm Kinderopvang Kalmthout. 'We vangen voor- en naschools en in de vakanties schoolgaande kinderen op', zegt Lori. 'Ik werk voor- en naschools in de vestiging in Achterbroek en in de vakanties op één van de andere locaties, aangezien onze locatie in Achterbroek dan niet open is'.

Steeds wijzigende maatregelen

'We moeten ons heel flexibel opstellen sinds de crisis. Continu aanpassen aan de nieuwe maatregelen, veel vaker schoonmaken, iedere dag de trapleuning, deurklinken, … ontsmetten. Ouders mogen niet meer binnenkomen in onze speelruimten, maar moeten beneden in de gang wachten. We halen de kindjes daar op en brengen hen 's avonds ook weer naar beneden, waar de ouders hen opwachten. We zijn verplicht om zo veel mogelijk buiten te spelen. Omdat we de week voor de paasvakantie ook noodopvang moesten voorzien bij de school in Achterbroek moeten we ook onze werkuren flexibel kunnen invullen en op schooldagen tijdens de schooluren werken als het nodig is. De steeds veranderende maatregelen hebben al veel impact gehad op onze werking en op hoeveel kinderen we kunnen/mogen opvangen. In de zomer-, herfst- en kerstvakantie mochten we steeds weekbubbels hebben van 50 kinderen. Dit wil zeggen dat er per bubbel in 1 week tijd maximaal 50 verschillende kinderen mogen aanwezig zijn. Deze regel werd een week voor het begin van de krokusvakantie aangepast naar weekbubbels van 25 kinderen. Hierdoor moesten we alles herbekijken. Er waren immers al bijna 100 verschillende kinderen ingeschreven, waardoor we plots 4 bubbels moesten maken in plaats van 2. In onze eigen vestigingen was het onmogelijk om deze 4 bubbels compleet gescheiden te houden. Gelukkig konden we toen in samenspraak met de gemeente en de provincie het domein Diesterweg gebruiken. Dat moest dan allemaal last-minute geregeld worden. Voor de paasvakantie kregen we opnieuw toestemming om het domein Diesterweg te gebruiken, zodat we ook dan weer 4 bubbels van 25 kinderen zouden kunnen maken. Maar anderhalve week voor de start van de paasvakantie moesten we plots weekbubbels maken van maximaal 10 kinderen. Dat betekent opnieuw alles herbekijken en aanpassing van alle uurroosters. Ook ditmaal waren er al bijna 100 verschillende kinderen waren ingeschreven, waardoor we 10 bubbels zouden moeten maken in plaats van 4. Dit was echt onmogelijk, dus moesten we alle reservaties annuleren en konden ouders opnieuw inschrijven, met voorrang voor ouders met essentiële beroepen'.

Even druk als in 'normale tijden'

'Er zijn perioden geweest waarop het allemaal redelijk rustig was, maar er zijn ook heel wat stressmomenten geweest, zoals de momenten waarop plots de maatregelen veranderden, momenten waarop ikzelf of een collega ziek was en/of getest moest worden, …We merken een gigantisch verschil tussen de eerste lockdown en nu. Tijdens de eerste lockdown hadden we steeds 1 tot 3 gezinnen die opvang nodig hadden. Sinds september is het weer veel drukker geworden en hebben we dagelijks toch weer 15 tot 20 gezinnen die opvang nodig hebben. Het is dus eigenlijk weer zo druk als in 'normale tijden'. Ik doe mijn job enorm graag, maar moet wel toegeven dat het in deze periode toch wel echt lastiger is dan normaal. Door alle maatregelen en de extra voorzichtigheid waarmee we te werk gaan (we moeten alert blijven als een kind veel hoest, niest, …)'.

'T VERVOLG

Ludo Sanders herkende op de foto van de kinderen aan de grot juf. Nelly. Bij de voetenwassing wist hij Jos Van Oevelen (rechts), Peer Beyers en Ward Sanders (links) te benoemen. Ons moeke wist dan weer dat Frans Francken eveneens links op de foto stond.

UIT DE MILAC-DAGKLAPPER

10 januari 1965:

'Aan Pauline Geysen wordt 's avonds de fiets van Marcel Vissers ontdaan van het voorste wiel en bij deze van Jan Hoppenbrouwers wordt het zadel omgedraaid. De dader wordt ijverig gezocht…'

HOE GAAT HET NOG MET?

Katrin Van Looveren woonde, samen met haar ouders Mai en Fons en broers Johannes en Michiel, op het Heiken. 'Wat ik nu -als ex-Achterbroekenaar- allemaal uitsteek en welke herinneringen ik koester aan Achterbroek? Awel, ik kan jullie verzekeren dat ik met zéér warme gevoelens terugkijk naar mijn kindertijd en heel graag terugkeer naar mijn roots!', zegt Katrin. 'Hoe kan het ook anders: als kind was ik bevoorrecht om in een warme, groene en veilige omgeving op te groeien. We ravotten in de 'Pijpenkop' en reden met onze BMX'kes in de grachtjes van de Pater Anthonissenstraat. We hielden heuse voetbalcompetities in de tuin van de familie Van Loocke in de Karel Van Thillostraat. Hun gazon zag recht evenredig af met het aantal kinderen dat daar altijd welkom was'.

Gloriejaren voor Achterbroek

'Ik ging er heel graag naar school en herinner me de vaste waarden als juf Maria, juf Els, juf Lea, meester Hugo, meester Rudi, Juf Josefa, juf Marie-José, … . Allen zeer degelijke leerkrachten met het hart op de juiste plaats. De Chiro was dan weer als een 2de familie voor mij. De jaarlijkse kampen vormden daarbij het absolute hoogtepunt. Als de karavaan naar de Ardennen of Limburg vertrok, was Achterbroek 10 dagen lang bijna een 'spookdorp'. Speciale dank ook aan de vaste kookploeg (alias 'de kokses') van die tijd. Zij zorgden ervoor dat de buikjes meer dan gevuld werden en hielden tegelijk een 'volwassen' oogje in het zeil. Mijn ervaring daar als (hoofd)leidster heeft me later zeker ook geholpen in een professionele context. Bovendien heb ik aan deze Chirotijd vrienden voor het leven overgehouden. En last but not least zijn mijn beste memoires als tiener zonder twijfel terug te brengen tot de fuiven in 't Zaaltje bij café De Paul. Voor het organiseren van een reünie mag je mij altijd bellen. En wie herinnert zich de zondagavonden met de caféspelletjes en de chicletten nog? Kort daarna kwamen ze van heinde en ver naar Café 't Vervolg. Dat waren nog eens gloriejaren voor Achterbroek!'

Veel voldoening in de job

'Na een fijne tijd op het college in Essen, ben ik Rechten gaan studeren in Leuven en heb ik een bijkomend specialisatiejaar Arbeids- en Sociaal Recht gevolgd aan de VUB. Na wat omzwervingen bij o.a. AS Adventure ben ik terecht gekomen bij het HRdienstenbedrijf SD Worx. Ik

werk daar als regiodirecteur Antwerpen voor de KMOafdeling. Gezien mijn ouders en schoonouders zelfstandigen zijn geweest en mijn man ook een KMO-zaakvoerder is, heb ik veel affiniteit met deze ondernemers. Het geeft me dus veel voldoening om hen te ondersteunen in hun personeelsbeleid. Fijne bijkomstigheid: ik kom op mijn werk regelmatig collega's tegen uit Achterbroek/Kalmthout'.

Tot ziens in het bos!

'Mijn man, Stef, heb ik leren kennen tijdens mijn studententijd in Leuven. Stef is afkomstig van Ieper. Hoe mooi de streek daar ook is én hoe aangenaam de West-Vlamingen ook zijn, al snel was duidelijk dat ik een verhuis naar de Westhoek niet zag zitten . We wilden graag centraal wonen in kader van woon-werkverkeer én ik wilde maximaal op een half uurtje van mijn ouders wonen. Na enkele jaren in Brussel te hebben gewoond zijn we uiteindelijk beland in Edegem. We wonen daar heel graag met onze 3 kinderen (Emile 13 jaar, Pauline 10 jaar en Juliette 8 jaar) en hebben er ook een fijne vriendenkring opgebouwd maar toch mis ik het gevoel van ruimte en de kleinschaligheid van Achterbroek. In deze coronatijden komen we daarom ook bijna wekelijks een wandelingetje maken in het domeinbos Wolfsheuvel met de rest van de familie. Altijd fijn om daar oude bekenden tegen te komen. Koester dus zeker wat jullie daar hebben, liefste Achterbroekenaren!!'

PLECHTIGE COMMUNICANTEN GEBOORTEJAAR 1934

met dank aan Anna Van Campen voor de foto en Maria Vissers en Maria Van De Keybus voor de aanvullingen

Met o.a. Josephine Peeters, pastoor Celens, Astrid Van Thillo, Gaby Van Meer, Angeline Van Loon, Annie Peeters, x Sanders, Maria? Wierckx, x de Ren

OP STAP

Jelena Roes vond de fotozoektocht super leuk. Op de koop toe vond ze nog een kleurrijk beschilderde Happy Stone in de uitholling van de boom aan de ingang van het bos.

Ook Roan De Mey vond tijdens de 'toffe zoektocht' een Happy Stone.

En de familie Ansoms kwam vanuit Brecht afgezakt om onze fotozoektocht te doen.

De Gazet van Achterbroek is een tijdelijke uitgave n.a.v. de Coronacrisis . Redactie: Ann Francken. Contact: GVAchterbroek@gmail.com. Alle eerder verschenen krantjes kan je terugvinden op https://binkalmthout.be/gazet-van-achterbroek/